

213 J. V. SNELLMAN – J. W. G:SON SNELLMAN 9.IV 1846

Uleåborgs LA, J. W. Snellman G:son arkiv

Käraste Broder!

Tack för bref och kommissioner, och min Svärfars mottagande synnerliga.

10 Med Eder deltog jag i glädjen öfver Ert barns tillfrisknande från den långvariga sjukdomen, ehuru obekant jag är med glädje och sorg af sådan art; hoppas nu, att helsa och frid fortfarande trifves i Eder »Bolig».

Förlåt nu K^äre B^ror, att jag åter kommer med nytt besvär. Närheten till U^leåborg och svårighet att vid denna tid få något fram från Helsingfors, skaffar Dig denna kommission på halsen. Min bön är dock hufvudsakligen till Din Hustru lilla och jag beder:

»Sötaste, rara K^usin lilla! här har jag en liten klenod, som barnslig och glad gerna trifves under vår Herres blåa himmel. Men som allas Edra hufvuden, är äfven hennes fullt af jordiska tankar, håg att intaga
20 vårt allvarliga kön och lust att undgå anmärkningar från ert eget. Jag är säker på, att hon derföre redan haft hvarjehanda funderingar på en hatt för sommaren. Men hon vet ej att hon har en omtänksam gubbe, som äfven oroats af detta bekymmer, och som nu för att vinna lättnad deri vänder sig till sin söta K^usin med begäran om en spån- eller rishalms-hatt, ifall sådane af god sort finnas i den stora staden Uleåborg. Då jag i all tysthet tager mått af en f. d. sommarhatt, finner jag den just, vid kullen hafva 3 1/2 quarters omfång. Öfverhufvud kan antagas att den bör vara af minsta sort, såsom äfven dess blifvande
30 egarinna är, och emedan äfven en liten hatt är vackrare än en stor. Törs jag dertill besvara K^usin söta med att sända prof på tyg till en sommarkappa – något kamullsty, storrutigt, men icke gerna i röda färger, utan i blåa, grisdolina o. s. v., så är det för denna gång slut med min efterhängsenhet, och jag har endast att försäkra om min innerliga tacksamhet för visad vänskapstjenst, hvilken tacksamhet mångfaldt skall lefva upp hos min lilla hustru, då hon i den nya apparaten får visa sig för det förvånade Kuopio.»

Då Du framför denna min bön, K^äre B^ror, och försträcker nödiga medel till dess uppfyllande, så anmäl äfven min hustrus och min
40 hjertliga helsning till Din rara Fru. En postiljon härifrån skall infinna sig till det requirerades mottagande. Priset skall jag sedan öfversända med omgående, då jag kanske måste ytterligare besvara med tyget till kappan. Låt mig derföre veta äfven dettas pris.

Helsa Göran och hans familj. Bed honom hafva tålmod och godt hopp om mig, ehuru min lilla bosättning nu åter bragt mig i bekymmer. Snart hoppas jag kunna tillskrifva honom, ehuru med ineliggande blott en del af min gamla skuld,

Till Enbohm likaså, till Borg, samtliga presterskapet och så många andra gamla vänner, hvilka genom min Svärfar ihågkommit mig, min vänskapsfulla helsning.

50 Ledsna icke vid mina kommissioner. Kunde jag något afbetala med dylika för Din räkning, vore det mig glädje. Lef Vål, med de Dina –

Din
tillgifne namne
J. V. S:n